

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 9.4.2010
COM(2010)134 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

относно обучението и обмена на служители, отговарящи за прилагането на взаимопомощта съгласно Директивата за услугите (2006/123/EO)

SEC(2010)395

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

относно обучението и обмена на служители, отговарящи за прилагането на взаимопомощта съгласно Директивата за услугите (2006/123/EO)

(текст от значение за ЕИП)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Важна и иновативна част от Директивата за услугите¹ засяга административното сътрудничество. От компетентните органи на национално, регионално и местно равнище във всички държави-членки² се изисква да си помагат взаимно по пряк и трансграничен начин с цел да се избегне умножаването на проверките и да се осигури ефективен надзор над доставчиците на услуги (членове 28—36).

За тази задача органите са подпомогнати от Информационната система за вътрешния пазар (IMI). IMI е компютърна информационна мрежа, разработена от Комисията в тясно сътрудничество с държавите-членки. Тя позволява на органите да идентифицират съответстващите им структури в другите държави и да обменят информация с тях на своя собствен език, като използват предварително преведени въпроси и отговори. В случай че възникнат проблеми, координаторите на IMI могат да се намесят. Понастоящем IMI се използва в контекста на Директивата относно признаването на професионалните квалификации³ и на Директивата за услугите.

В член 34, параграф 2 от Директивата за услугите от държавите-членки се изисква с помощта на Комисията да улеснят обучението и обмена на служители, отговарящи за прилагането на административното сътрудничество.

Съгласно член 34, параграф 3 Комисията „*преценява необходимостта от установяване на многогодишна програма с цел организиране на съответните обмен на служители и обучение*“.

Настоящият доклад обобщава резултатите от оценката, която бе извършена въз основа на данните, получени от различни източници, включително проучвания сред всички ползватели и координатори на IMI, както и обратната информация от обучаващите по IMI⁴.

¹ Директива 2006/123/EO на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (OB L 376, 27.12.2006 г., стр. 36).

² Понятието „държави-членки“ в настоящия документ означава 27-те държави-членки на ЕС и трите държави-членки на ЕАСТ, участващи в Европейското икономическо пространство (ЕИП), т.е. Норвегия, Исландия и Лихтенщайн.

³ Директива 2005/36/EO на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (OB L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

⁴ За подробно описание на оценката и резултатите от нея, моля ползвайте работния документ на службите, приложен към настоящия доклад.

2. ОЦЕНКА НА НУЖДИТЕ

Обратната информация, получена от ползвателите на IMI, координаторите и обучаващите, позволява да се направят осем главни заключения:

- (1) IMI е лесно за ползване, но все пак е необходимо обучение.
- (2) Обучението по отношение на правното и практическото въздействие на Директивата за услугите е по-голямо предизвикателство от техническа гледна точка от обучението за използване на IMI.
- (3) Общото езиково и компютърно обучение се предлага като част от работното обучение и не е от ключово значение за административното сътрудничество.
- (4) На ползвателите им харесва да бъдат обучавани на място.
- (5) Намирането на обучаващи с нужните умения предизвика по-голяма загриженост отколкото разходите за обучението.
- (6) Помощните материали, изгответи от Комисията, са високо ценени, но все още не са достатъчно известни.
- (7) Сега основната отговорност за обучението пада върху държавите-членки, но Комисията също следва да играе роля.
- (8) Обменът на служители може да има значителна стойност.

3. ЦЕЛИ НА ПРЕДВИДЕНИТЕ МЕРКИ

Общата цел на всички мерки, които да се вземат въз основа на оценката на нуждите, трябва да бъде да се гарантира, че ползвателите на IMI притежават необходимите знания и умения, за да са в състояние да ползват IMI ефективно. За тази цел следва да се осигури обучение, което да е близо до ползвателя и да бъде колкото е възможно по-съгласувано в целия ЕС. При осигуряването на обучение координаторите на IMI играят ключова роля, за която следва да бъдат подпомагани. Твърде рано е да се определят цели относно съдържанието на обучениета, тъй като нуждите вероятно се променят с времето⁵.

Помощните материали следва да бъдат популяризириани и използвани повече. Това важи особено за материалите за самообучение.

Друга цел следва да бъде насърчаването и подкрепата на обмена на служители, тъй като ползвателите на IMI считат, че срещите със служители от други държави с цел обмяна на опит има значителна стойност.

⁵

Проучванията бяха проведени в момент, в който в много държави-членки националното законодателство за прилагане на Директивата за услугите все още не беше прието и/или обучението по правните въпроси все още не беше осигурено.

4. СРАВНЕНИЕ НА НАЛИЧНИТЕ ВАРИАНТИ ЗА ПОЛИТИКА

Комисията би могла да запази сегашното положение и да продължи да предоставя помощ на държавите-членки по същия начин както в момента. Удовлетвореността от тези дейности е висока. Все пак те не са насочени към преодоляване на всички трудности, пред които се изправят лицата, отговарящи за обучението и повишаването на осведомеността, като недостатъчните човешки ресурси, липсата на опит при провеждането на обучение и липсата на подкрепа от тяхното ръководство.

Комисията би могла да адаптира сегашния си подход и да го разшири в съответствие с новопоявляващите се нужди в държавите-членки. Например Комисията би могла да помогне при организирането на конференции с участници от няколко държави-членки. Тя би могла да установи контакти между държавите-членки, които се интересуват от обмен на служители и да им предостави съвети. Комисията би могла също да даде по-висок приоритет на желанията, изразени от някои координатори, относно например превод на помощни материали и предпочитания за развитието на системата.

Комисията би могла да потърси допълнителни ресурси и да въведе многогодишна програма, която ще позволи рязко нарастване на дейностите по обучението и увеличаването на осведомеността. Системно обучение във всички държави-членки, осигурено от външни специалисти, професионална помощ при организирането на трансгранични конференции и централизирана система за обмен на служители са примери за мерките, които биха могли да бъдат включени в нея. Въздействието по отношение на финансовите и човешките ресурси ще зависи от броя и обхвата на тези мерки. Все пак на този етап не е ясно дали съществените разходи на една такава многогодишна програма ще бъдат компенсирани от ползите от нея, тъй като средно- и дългосрочните нужди на държавите-членки все още не са определени.

Вторият подход би позволил гъвкавост по отношение на новопоявляващите се нужди и може да бъде приложен незабавно. Той може да не бъде толкова ефективен колкото една многогодишна програма, която би включвала много ползватели на IMI по съгласуван начин и няма да отговори на някои от въпросите, които предизвикват загриженост у координаторите. Все пак той би могъл да осигури гъвкава подкрепа, като не изключи възможността за решение, изискващо повече ресурси, на по-късен етап.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Общите резултати от оценката на нуждите подсказват, че понастоящем няма достатъчна обосновка за приемането на многогодишна програма за обучение и обмен на служители. Такава програма би била преждевременна в момент, в който сътрудничеството съгласно Директивата за услугите току-що е започнало да функционира. Комисията и координаторите на IMI имат нужда от повече опит, за да могат да определят средно- и дългосрочните нужди от обучение и потенциално от обмен на служители.

Междуд временено Комисията ще продължи настоящите си усилия за подкрепа на държавите-членки за увеличаване на осведомеността във връзка с административното сътрудничество и за обучение на ползвателите на IMI, които досега бяха много успешни. Тя предлага обаче да ги адаптира и разшири по гъвкав начин в зависимост от съответните заявки от държавите-членки. От страна на държавите-членки и по-специално координаторите на IMI това изисква те да приемат сериозно своята ключова роля за повишаване на осведомеността и за обучение на служителите, като използват подкрепата на Комисията и като отпуснат достатъчни финансови и човешки ресурси за тези задачи.

Комисията ще продължи да наблюдава отблизо развитията в държавите-членки и ще оцени отново необходимостта от приемане на многогодишна програма въз основа на опита, придобит през първата година от задължителното използване на модула за услуги IMI. Комисията ще докладва за положението в годишния доклад за IMI за 2010 г., чието публикуване се предвижда през февруари 2011 г. Комисията ще предава редовно необходимата статистическа информация на държавите-членки, за да им позволи да предоставят своя принос за годишния доклад⁶.

⁶

За подробности относно разпоредбите за наблюдение и оценка моля ползвайте приложения работен документ на службите.